

ה"ת 22717/01/16 - אברהים חגאזי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 22717-01-16 חג'אזי נ' מדינת ישראל צ"א 11824-12-14 מדינת ישראל נ' חג'אזי

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מבקשים	אברהים חגאזי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

המבקשת ע"י עו"ד עוני יג'מור

המשיבה ע"י רס"ב משולם אהרון, רס"מ אהוד בוסני

החלטה

1. בפניי בקשה להחזרת תפוסים (מצדו של המבקש) ובקשת לחילוט אותם תפוסים (מצדה של המשיבה).
2. המבקש הנו מר אברהים חג'אזי, אביו של המנוח מועתז חג'אזי, אשר על-פי החשד ניסה לרצוח את מר יהודה גליק ביום 29.10.2014, סמוך למרכז מורשת רבין, כפי שיפורט להלן.
3. החפץ המרכזי שבמחלוקת הוא קטנוע מסוג קואנג יאנג, שנת ייצוג 2014, מ"ר 9569230 הרשום על-שמו של המנוח (הקטנוע).

רקע

4. ביום 29.10.2014 בוצע ניסיון התנקשות בחייו של מר יהודה גליק (גליק) בסמוך למרכז מורשת בגין, בסיום פעילות שערך מר גליק במרכז. על-פי החשד, המנוח, שעבד במרכז, ירה מספר יריות בגליק ופצע אותו פצעים מסכני חיים. בסמוך לאחר מכן, המנוח עזב את מרכז בגין על קטנועו. שעות ספורות מאוחר יותר, אותר המנוח על גג ביתו בשכונת אבו טור, כשהוא חמוש באקדח. הוא לא שעה להוראות שוטרים, שהורו לו להניח את נשקו, ואשר הודיעו לו כי הוא עצור, ועל-כן נורה על-ידם וכתוצאה מכך נהרג. על המנוח נתפס אקדח, אשר בוצעו בו בדיקות בליסטיות והשוואה לתרגילים שנמצאו בזירת ניסיון ההתנקשות.

ההליכים המשפטיים

5. במהלך חודש דצמבר 2014 הגישה המשיבה בקשה לחילוט הקטנוע. בדיון שהתקיים בפני חברתי, כב' השופטת סקפה-שפירא, הוחלט בתום הדיון כך: "בשלב זה ועד החלטה אחרת האופנוע התפוס יישאר ביד המבקשת. לאחר שיושלמו הליכי הבקשה לעיון בחומר, הצדדים יגיעו לבית המשפט וייקבע דיון בבקשה לחילוט האופנוע" (צ"א 11824-12-14 מיום 25.12.2014).
6. במהלך חודש ינואר 2016 הוגשה ע"י המבקש הבקשה שבפני להשבת הקטנוע. המבקש טוען בבקשתו, כי מאז הדיון בפני כב' השופטת סקפה שפירא, קיבל לידיו מקצת מחומרי החקירה, ואולם לא עולה מאלה, כי קיים קשר בין ניסיון ההתנקשות לבין המנוח. לפיכך, עותר המבקש להשבת הקטנוע.
7. המשיבה הגיבה לבקשה בטענה, כי על סמך חומר הראיות בתיק, קיים קשר בין המנוח לבין ניסיון ההתנקשות, ועל-כן היא עותרת להורות על חילוט הקטנוע.
8. ביום 24.1.2016 התנהל בפני דיון בנוכחות הצדדים. הואיל ובמהלך הדיון עלתה אי-בהירות ביחס למכלול התפוסים במסגרת החקירה הרלבנטית, הוריתי לצדדים לברר את העניין ולהגיש מסמכים, ככל שיידרש, והוסכם כי ההחלטה תישלח לצדדים. לנוכח הודעות הצדדים התברר, כי למעט הקטנוע ופלאפון שנמצא על המנוח, לא נותרו חפצים התפוסים או שהם במחלוקת.

דיון והכרעה

9. **ראשית**, הואיל ומדובר ב"תפוס" השייך למנוח, מן הראוי היה להגיש לבית המשפט מסמך, או החלטה מהגורם המוסמך, המסמך את אביו של המנוח להגיש בקשה בעניין חפץ השייך לעזבונו של המנוח. ואולם, משעה שלא הועלתה טענה כזו ע"י המשיבה, אצא מנוקדת הנחה, כי מעמדו של המבקש מוסכם ואין מניעה שיפעל כפי שפעל בבקשה שבפני.
10. **שנית**, הואיל ושתי בקשות מונחות בפניי - זו של המבקש להשבת הקטנוע, וזו של המשיבה לחילוטו, והואיל והבקשות כרוכות זו בזו - אני רואה בטיעונים שהושמעו בדיונים והועלו על הכתב במסגרת שתי הבקשות מקשה אחת.
11. **שלישית**, ולגופו של עניין - יש לבחון האם הונחה בפניי תשתית ראייתית המאשרת את טענת המשיבה, לפיה המנוח הוא שביצע את ניסיון ההתנקשות במר גליק, ואם ימצא שכך הדבר, כי אז יהיה צורך לדון בשאלת צידוקו של החילוט.

הראיות

12. הערה מקדימה: הואיל והבקשה עוסקת בהליך ביניים - שבין הפלילי לאזרחי - "הדיון בבקשה יהיה כבכל בקשה במישור הפלילי; כאשר לעניין נטל הוכחת 'זכויות' בחפץ - לרבות הבעלות עליו, יחולו כללי המשפט האזרחי" (י' קדמי, **על סדר הדין בפלילים**, חלק ראשון כרך ב', מהדורת תשס"ח-2008, עמ' 714). הואיל וסוגיית הבעלות בחפץ איננה שנויה במחלוקת - שכן איש מהצדדים אינו חולק על כך שהקטנוע שייך למנוח ורשום על-שמו - יש להכריע בשאלה, האם למנוח היה קשר לביצוע ניסיון ההתנקשות, אם לאו. הואיל ושאלה זו נוגעת לאחריות הפלילית, אתייחס אליה על-פי כללי המשפט הפלילי המקובלים בהליכי המעצר, שכן כאמור,

לא הוגש בענייננו כתב אישום.

13. ביום 29.10.2014 קיים גליק כנס של עמותת "הקרן למורשת הר הבית" במרכז בגין. גליק פעיל ידוע בנוגע לעידוד ביקורי יהודים בהר הבית (הודעת גליק מיום 27.11.2014 סומנה 22).
14. המנוח, אשר עבד במרכז בגין במטבח, עבד גם באותו ערב, ובמסגרת עבודתו, נכנס גם לאולם שבו התקיים הכינוס האמור, וסביר להניח, כי שמע שם חלק מהדברים שנאמרו באותו כינוס (הודעת המעסיק חיים גולדמן מיום 30.10.2014, סומנה 20; הודעת סאמר האדי, עובד במרכז בגין, מיום 30.10.2014, סומנה 19).
15. בתום הכינוס, יצאו גליק ונוספים ממרכז בגין לרחוב הסמוך (המבדיל בין מרכז בגין למשכנות שאננים), שם חנה רכבו של גליק. גליק העמיס דבר-מה על רכבו שעה ששוחח עם שי מלכה, ובריוח-מה מהם עמדה מוריה חלמיש. או-אז הגיע המתנקש, נעמד אל מול גליק כשבידו אקדח ואמר לו במבטא ערבי כבד: "יהודה מאוד עיצבנת אותי" (הודעת מוריה חלמיש מיום 29.10.2014, סומנה 17); או שאמר: "אני מצטער, אני חייב לעשות את זה. אתה פגעת בי" (הודעת שי מלכה מיום 29.10.2014, סומנה 18); או שאמר: "נורא מצטער, אבל אין לי ברירה אתה אויב של אלאקצא" (הודעת גליק, סומנה 22).
16. לאחר מילים אלה, ירה המתנקש מספר כדורים, ששניים מהם פגעו בגופו של גליק.
17. שלושת העדים (גליק, מלכה וחלמיש) תיארו את המתנקש כבעל חזות ומבטא ערבים, כשהוא חבוש קסדה, ומחזיק אקדח. הן מלכה והן חלמיש מסרו בהודעותיהם, כי מיד לאחר הירי, המתנקש עלה על קטנוע וברח מהזירה לכיוון עמק רפאים.
18. העובד סאמר האדי מסר בהודעתו מסמוך לאחר האירוע, כי למנוח קטנוע, עמו מגיע יום יום לעבודה, והאחראי גולדמן מסר, כי המנוח נוהג להחנות את הקטנוע סמוך לחניית הנכים בכניסה למרכז.
19. לנוכח המידע שעמד לרשות המשטרה "בזמן אמת" (בלילה שבין 29.10.2014 ל-30.10.2014) התגבש החשד כנגד המנוח, כמי שעמד מאחורי ניסיון ההתנקשות.
20. כעבור מספר שעות נתקבלה אינדיקציה, כי המנוח נמצא בביתו בשכונת אבו טור. המשטרה הגיעה למקום והמנוח אותר כשהוא נושא נשק, ומצוי על גג הבית. על-פי דוחות הפעולה (סומנו 8-10) הכוחות הורו למנוח להוריד את נשקו כיוון שהוא עצור. משעה שהמנוח לא עשה כן, התפתחו חילופי יריות בין הצדדים, שבמהלכם נהרג המנוח. המנוח נמצא על גג הבית כשברשותו אקדח ובסביבתו חפצים נוספים הקשורים בנשק לרבות תחמושת. הנשק נתפס ע"י שוטר והועבר לגורמי החקירה (דו"ח פעולה סומן 26; דו"ח תפיסה וסימון סומן 6).
21. בתיק החקירה מצויים דו"חות מז"פ הן מזירת ניסיון ההתנקשות בגליק (סומן 26) והן מזירת חיסולו של המתנקש (סומן 24), וכן מצויה חוות דעת מומחה בליסטיקה (סומנה 3). מסקנתו של רפ"ק אבי קופמן, קצין מעבדת נשק, היא, שהאקדח מס' T323418 (שנמצא על המנוח), הנו האקדח שירה "את שני התרמילים שסומנו 1 ו-2", דהיינו, התרמילים שנתפסו בזירת ניסיון ההתנקשות בגליק (פריטים 1 ו-2 במסומן 26).
22. לנוכח כל האמור, ניתן לקבוע ברמה גבוהה של חשד סביר, כי המתנקש בגליק, היה המנוח, אשר ירה בגליק באמצעות האקדח שנמצא אצלו לאחר שנורה ע"י כוחות הביטחון על גג ביתו. כמו-כן ניתן לקבוע ברמה גבוהה של חשד סביר, כי המנוח עשה שימוש בקטנוע כדי להימלט מזירת ההתנקשות מיד לאחר הירי, כפי שעולה מהעדויות שפירטתי.
23. משעה שקבעתי, כי קיים חשד סביר ברמה גבוהה לכך שהמנוח הוא שניסה לרצוח את גליק, ומשעה שקבעתי,

כי עשה שימוש בקטנוע נשוא הבקשה כדי להימלט מן הזירה, יש לבחון האם יש להשיב את הקטנוע למשפחתו של המנוח או שמא שיש להורות על חילוטו?

24. אני סבור כי יש להורות על חילוט הקטנוע. סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (הפסד"פ) קובע, כי "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה" (ההדגשה הוספה).

הנה כי כן, הקטנוע נתפס על-פי החלופה, לפיה שימש אמצעי לביצוע עבירת ניסיון ההתנקשות בגליק.

25. סעיף 34 לפסד"פ קובע כך: "על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או **שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט** - הכל בתנאים שייקבעו בצו" (ההדגשה הוספה). כבר נקבע בפסיקה, כי סמכותו של בית המשפט על-פי סעיפים אלו נרחבת למדי, והיא כוללת בחובה גם את הסמכות להורות על חילוטו של חפץ שנתפס, ועונה על חלופות סעיף 32 האמור. ר' בהקשר זה: ב"ש (מחוזי-ים) 9719/09 **עזבון מרעי אלראידה נ' מדינת ישראל** (כב' השופט צבן, מיום 11.1.2010), שם נדון מקרה דומה שבו הורה, בסופו של דבר, בית המשפט המחוזי, על חילוט דחפור ששימש לביצוע פיגוע, שבמהלכו נהרג בעל הדחפור, אשר ביצע את הפיגוע.

26. **סוף דבר**. לנוכח כל האמור, אני דוחה את הבקשה להשבת הקטנוע, ומקבל תחת זאת, את הבקשה להורות על חילוטו - וכך אני מורה.

27. הואיל ויתר התפוסים הושבו למשפחת המנוח, התייתר הצורך להכריע בהם.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים ותוודא כי נציג היחידה החוקרת יגיע לקחת את תיק החקירה המצוי אצלי.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ו, 14 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.